לעלוי"נ ר' אבריהם יוסף שמואל איטער בן ר' מוביי ז"ל והעלתו רישא והו בת ר' אבריהם שלמה ע"ה קורץ

MONSEY EDITION

כדלקמ נרות לשבת – 4:15
זמן קריאת שמע/מ"ג – 8:41
זמן קריאת שמע/כגר"ש – 9:17
סוף זמן תפילה/לכגר"ש – 10:05
זמן לתפילה מנחה גדולה – 12:12
שקיעת החמה שבת קודש – 4:33
מוצ"ש לאחר הכוכבים – 5:23
מוצ"ש לרבינו תם – 5:45

בראתי יצר הרע
ובראתי לו

תורה תבלין

TORAH TAVLIN Publication | 34 MARINER WAY MONSEY, NY 10952

TORAH TAVLIN IS ALWAYS AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES STORIES ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND US AN EMAIL TO: SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

שבת קודש פרשת ויצא – י"א כסלו תשפ"ז
Shabbos Parshas Vayeitzai - November 21, 2026

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי נפתלי הכהן רבינוביץ שליט"א, ר"מ שער השמים ירושלים עיה"ק

וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה כל הכבד הזה (לא-א) - תמים תהיה עם ה' אלקיך

הנה, מאלו הכתובים יכולים אנו לראות אמונה מהי, יעקב אבינו הרי שהה בביתו של לבן הארמי עשרים שנה, ואותו רמאי מתחילה רימה אותו ובמקום שנתן לו את רחל נתן לו את לאה, ושוב הוצרך לעבוד על רחל עוד ז' שנים, ואחר כך כשעבד בשכר הצאן רימה אותו אין ספור פעמים, וכפי שרואים אנו שכשברח יעקב ולבן רדף אחריו והשיגו אמר לו יעקב (לא, מא) 'יתחלף את משכורתי עשרת מונים', שהם ק' פעמים, ואחד כל זאת סובל הוא בדומיה מה ששמע מבני לבן, שהם אמרו 'לקח יעקב את כל אשר לאבינו' וזאת על אף שלבן בעצמו הודה ואמר (ל, כז) 'נחשתי וירבכני ה' בגלליך', וגם לבן בעצמו הפך פתאום את עורו, והראה ליעקב פנים זועפות, ועל אף כ"ז מנע עצמו מלברוח ונשאר בבית לבן עד שאמר לו הקב"ה 'שוב אל ארץ אבותיך'.

מעשה אבות סימן לבנים, ובזה גילה לנו יעקב מה יעשה אדם כשצער ועגמת נפש מסבבים אותו, שאז עליו לקבל את הדברים באהבה ובאמונה, ולא לחפש דרכים האיך לצאת מן המצב המעיק עליו ויאמין כי אם הקב"ה שלח לו זה הצער ודאי שהוא לתיקון נפשו, ואם יעשה תחבולות כדי להשתמט מזה, בודאי יצטרך להשלים זה הצער ע"י סיבה אחרת, ונמצא שלא הרוויח דבר מזה, ורק כשרואה שהקב"ה מסבב סיבות כדי שיצא ממצבו, אז יבין כי היא הוכחה עבורו שחפצים מן השמים להושיעו, וכמו שרואים כאן אצל יעקב, שאחר שאמר לו הקב"ה שוב אל ארץ אבותיך, והבין שזהו רצון הבורא, אז עשה מעשה וברח עם כל רכושו, כי אז ידע ששוב אין הקב"ה חפץ בצרתו, אך כל עוד שלא שמע זאת בפירוש מפי הקב"ה סבל את סבלו רבות בשנים.

ענין זה ראוי לו לאדם לשנן ולדעת, שכל המאורעות שעוברים עליו אינם ח"ו רק מקרה, אלא הכל בהשגחה העליונה, והכל הוא לטובתו, וכנרמז בתיבת 'מקרה' גופא, שהם אותיות 'רק מה' ויסבול את צערו בדומיה, עד אשר יתקיים בו מאמר הכתוב (איוב כח, ג) 'קץ שם לחושך' ויכיר בטובתו של מקום.

והנה כשהאדם מגיע לכלל ידיעה זו, וקובעה בלבו למציאות אמת ומכלכל כל דרכיו על פי ידיעה זו, הנה מעתה הוא שמח בחלקו, ואין ליבו מלא בטרוניא על כל הבריאים, והכעס ממנו והלאה, שהרי הכל ברצון הבורא נעשה כפי הראוי להיות, וממילא אין דבר להאשים בו את זולתו, כי הוא זה הגורם כל הבא עליו, ושוב הוא בן חורין מאותן מחשבות המטרידות רוב בני אדם בסדר, ובוודאי שאינו מתלונן על זולתו לתלות אשמת עניינו בחבירו, אלא תולה כל האשם בעצמו שמגיע לו עונש על בחירתו הרעה, אלא שסיבבו זה העניין בהשגחה פרטית, כך שחברו יצערנו, ועל כן מקבל בשמחה הנהגת שמים עמו, ויודע שכך הוא רצון הבורא, ובוודאי נתנו לו ולחלקו כפי מה שראוי ומגיע לו, וכמו שאמר יונה הנביא (יונה א) כששאלוהו יורדי הספינה בשל מי הסער הגדול הזה, ומיד ענה להם בשלי הסער הזה, וו באמת אחד המעלות הגדולות והנפלאות שזוכים לה המאמינים בתכלית, שרוב הנסיונות בין אדם לחברו באים מתוך מחשבות אלו או אחרות, כאשר בני אדם תולים סיבת האשמה בבשר ודם, ומזה מתחילים כל החשבונות והמריבות הקנאה והשנאה, ואילו היו משכילים ללכת בדרכי אמונה היה כל זה נמנע מאתם.

עדותיך אתבונן

לימודים מאת הרב אברהם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמ"ש שדה אברהם

ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ... (כט-כה) - בענין כח לבעל בחירה

רש"י: "ויהי בבקר והנה הוא לאה - אבל בלילה לא היתה לאה, לפי שמסר יעקב סימנים לרחל, וכשראתה רחל שמכניסין לו לאה אמרה, עכשיו תכלם אחותי, עמדה ומסרה לה אותן סימנים", עכ"ל. מבואר בדברי רש"י שיעקב אבינו לא ידע בשעת הקידושין ונישואין שהיתה לאה, רק בבקר ידע שנשא לאה ולא היתה רחל. וכבר הקשו כל המפרשים, דמדוע לא היתה הקידושין "מקח טעות", שאם לבן רימה את יעקב אבינו, שיעקב אבינו עלה על דעתו שהוא נושא רחל, אם כן נמצא שהוא מקח טעות והנישואין בטל, אם כן מדוע מצינו שנתקיימה נישואין זה.

ונראה לומר ליישב קושיא זה בהקדם יסוד גדול בענין אמונה בהשי"ת, דהנה כולי עלמא מודה דיש חובה על כל יהודי לבטוח בה' [ונחלקו הראשונים מהיכן נלמד, ואכמ"ל בזה], ואחד מן היסודות הנצרכות מאוד למדת הבטחון, היינו שיהיה מי שסומך עליו בר סמכא. שהרי, מי שאינו בר סמכא א"א לסמוך עליו. וכבר האריך **החובת הלבבות** (שער הבטחון פ"ב) שאחד מן התנאים להיות בוטח הוא, שיהא כולו נמסר ביד מי שבוטח עליו וז"ל: "שיהיה ענין הבוטח כולו מסור בידו, ולא יוכל אדם להזיקו ולהועילו ולא להטיב אליו, ולא לדחות נזק מעליו זולתו, כעבד האסור, אשר הוא בבית הבור ברשות אדוניו. וכשיהיה הבוטח ברשות מי שבטח עליו על הענין הזה, יהיה יותר ראוי לבטוח עליו", עכ"ל. וכ"כ שם בפרק ג' עיי"ש.

וידועים דברי **הגר"א [הובא בספר תולדות ר' יוסף זונדל מסלאנט** עמ' קל"ז]: "שזה טעות מה שמורגל בפי העולם שבעל בחירה יכול לעשות לאדם בלתי גזירת הבורא, רק שבכל דבר נגזר על האדם באיזה אבן ינגף, אבל בבעל בחירה לא נגזר איזה בעל בחירה יעשה לו לטוב ולמוטב, אבל אם לא נגזר לו מן השמים אין בעל בחירה יכול לעשות לו מאומה". הרי מבואר הייטב שאין שום כח לבעל בחירה כלל וכלל, ומי שאומר כן שיש לו כח זהו טעות גמורה, והראי' שאין עליו תשובה שאכן כן, הוא ממצות הבטחון, דלא שייך מצוה לבטוח בה' אם יש כח מבלעדו, וע"כ ממצות בטחון מבואר שאין עוד מלבדו, ואין שום כח לבעל בחירה כל עיקר.

ולפי זה יש לומר, דיעקב אבינו היה במדריגה שהאמין כן, שאין עוד מלבדו, ואין שום כח לבעל בחירה לפעול שום דבר כנגד רצונו של השי"ת, א"כ באמונה זה לא שייך כלל לומר שיש כאן - "מקח טעות", שכל מקח טעות הוא מיוסד על זה שלבן פעל דבר שאינו כרצונו של יעקב אבינו, אבל מי שהוא באמת מאמין שאין שום כח לבעל בחירה לפעול כלל דבר אשר אינו ברצונו של השי"ת, א"כ נמצא שכל מה שנעשה הוא כולו בגזירת עליון ואינו מקח טעות כלל, אלא הקב"ה הוא העילת כל העילת וסיבת כל הסיבות.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Gnushos in Eretz Yisroel at ZERO expense

הלכה למעשה

מאת הגאון מוה"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עפרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (83)

Paying for Damage: Doing it Yourself. If a person damages another's item and the damager is capable to do the repair work himself, the owner can refuse and tell him that he would rather receive the payment. If the owner says he would rather have the money and not fix it at all, he is entitled to do so. This is similar to the concept we mentioned previously that there is a monetary obligation to pay for fixing and not to fix or restore the item (1).

Time of Payment. All payment for damages incurred is due immediately. Sometimes a damager might want to delay payment if he knows that by waiting a few extra days, his friend will be able to do the repairs for less money. If the owner wants it fixed sooner, the damager has to oblige because he is not permitted to cause loss of usage that can affect the victim (2).

Temporary Rental. Very often, while repairs are being done, the victim has to rent a car [when it is not covered by insurance, which will be discussed separately]. Is the damager required to pay for the rental as well? This is called a *grama* (indirect damage) and *Beis Din* cannot force him to pay for it. In the Heavenly court, however, he is required to pay and it is advisable that he does so or make some monetary compromise after which each party is *mochel* the other. If the body shop lends a courtesy car to the victim, it needs to be determined if this is included in the cost of repairs, in which case a *Beis Din* cannot force the damager to pay that portion, or it is a side favor for patronage (3).

Towing Expenses. The **Ketzos Hachoshen** (4) explains how *Chazal's* explanation of the *posukim* in *Mishpatim* yield an obligation on the damager to return a damaged item back to the domain of the victim. Thus, towing a damaged car to the house of the victim is an absolute monetary obligation on the damager. If it would make the repairwork easier by towing it straight to the body shop, it should be towed there. If it adds to the price of towing, there is a discussion among the *Poskim* if that is included in the damager's obligation and a *Dayan* should be consulted.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בכורות נח:

"קפין אחד מן הכשרין - רוב" - Our *Mishnah* says, if while counting animals for מעשר בהמה, one of the counted animals jumps back into the pen and gets mixed up with all the other uncounted animals, all the animals in the pen are now exempt from מעשר. רש"י explains, we have a לימוד that מנין הראוי פוטר from מעשר. So, when this counted animal jumps back into the pen, every subsequent animal that comes out to be counted might be this one that is פטור from מעשר. So, when we reach number 10, it really isn't the 10th animal that is מחוייב in מעשר and we need עשירי ודאי ולא עשירי ספק, so the entire pen becomes פטור. The **שיטה מקובצת** [שם] asks: as the animals come out of the pen to be counted, why don't we apply the rule of כל דפריש מרובה פריש? The שיטה brings the **ראש** who answers: even if we apply כל דפריש מרובה פרוש, the 10th one that comes out will still be considered עשירי ספק. Because איסורין is ספק like this and we say the איסור is נתהפך להיתר because of ביטל ברוב. But in this case, using כל דפריש will not make the עשירי a ודאי. The דין רוב tells us what to do, but doesn't tell us that it is a ודאי.

רע"א was asked: the **תוספתא** says, if there are 9 צפרדע and 1 שרצים (which is not מטמא) in רה"ר that are not discernible, and one falls away from the pile and someone touched it, we go בתר רוב and you touched one of the 9 שרצים and are now טמא. But if רוב doesn't create a ודאי, then this person is only a ספק if he touched a שרץ, so why is he טמא? **רע"א** answers: Once we use רוב in determining other דינים regarding an issue, it is considered a ודאי. i.e. we use רוב in this case to determine מלקות for eating one of these 10 pieces. If it's a שרץ it's כעדשה, for the צפרדע it's a כזית. So, once we use רוב and any piece that is פרש is a שרץ, moving forward we say it's הוחזק (and is ודאי) a שרץ. But if we are only clarifying one ספק like by מעשר בהמה, is this one counted already or not, רוב cannot tell me it's a עשירי ודאי. This also answers another דין. The דין is, a טרפה is פטור ממעשר. So how do I know that the animals coming out of the pen aren't a טרפה? This is because we go בתר רוב and say majority of animals aren't טריפות. But if רוב doesn't create a ודאי, how do we ever have עשירי ודאי? But according to רע"א, since we already used רוב on these בהמות to say they aren't טריפות regarding other דינים, i.e. they may be eaten, so they are now הוחזק as non-טריפות and therefore have the status of ודאי not טרפה and consequently are מחוייב במעשר on a ודאי level.

ר' שמואל ברנבוים explains רע"א: When we go בתר רוב, after the *psak* we now consider the outcome a ודאי. But if we approach a ספק and need to come to a determination that is ודאי, then we can't begin to even use the דין of רוב, because the דין of רוב may not be used if my doubt needs to be clarified to a certainty. Only once we had a previous ספק with this item and רוב was able to be used to clarify that ספק, that outcome is now considered a ודאי for all future issues with this item. But in our case of מעשר בהמה, all we are using רוב for is this one specific ספק, and for this ספק we need to determine עשירי ודאי for this רוב may not be used to begin with.

הוא היה אומר

(1) חזון איש ב"ק ג (2) הובא בס' משפט הלכה בעא, בשם הגמו"ר אלישיב זצ"ל (3) פסקי המשפט עמ' תקעו (4) שעו"י

R' Shimon Schwab *zt"l* (Ma'ayan Beis Hashoeva) would say:

"'ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה'" - Did Rochel really think that her father would change his idol-worshiping ways by taking away his idols forever? Rather, Rochel took them because she knew he had some good deeds in him. As a result, *Hashem* came to him in a dream and told him not to harm Yaakov. If his house was full of idols, *Hashem* wouldn't have come to him. But now that his idols were not there - even for one night - *Hashem* was able to come to him in a dream."

A Wise Man would say: "Great works are performed not by strength but by perseverance."

Printed By: Quality Printing
Graphic Copy & Printing
(845)352-8533

Daven & Learn IN ORDER to connect with Hashem!
-each with its own form of connection.

(לשון הב"ח סי' מ"ז)
"...ונראה דכונתו ית' מעולם היתה שנהיה עוסקים בתורה כדי שתתעצם נשמותינו בעצמות ורוחניות וקדושת מקור מוצא התורה..."

Mazel Tov to Reb Beryl & Suri Friedman & Shmuel & Esti Feuer on the engagement of their children, Ari & Miriam. May they be zoche to build a bayis ne'eman b'Yisroel לשכולתפארת

מעשה אבות .... סימן לבנים

ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עלים וירדים בו ... (כח-יב)

The ladder in Yaakov's dream represents the extraordinary potential of every human being. It is planted firmly on the earth, yet its top reaches toward the heavens. A person's physical circumstances, appearance, limitations, or hardships may keep him grounded in the realities of this world, but they do not determine the heights he can reach. Sometimes, a few thoughtful words, a moment of genuine kindness, or simply the willingness to look beyond physical appearance can change the way a person sees himself. The following remarkable story illustrates just how powerful such an encounter can be and offers a beautiful glimpse into the character of **R' Eliezer Geldzahler** ***zt"l***, whose *yahrzeit* is this week *(9 Kislev)*.

Chana Malka (Geldzahler) was driving from New Jersey to New York along the Garden State Parkway when she stopped at a gas station. An attendant approached her car to provide service and began washing the windows. The man was a dwarf, and as he worked, his attention suddenly turned to a portrait resting on the passenger seat. He stopped what he was doing, pointed excitedly toward the photograph, and appeared overwhelmed by what he was seeing.

"How do you know that man?" he asked her urgently. "I've been looking for him for more than two years. Where is he? And how do you know him?" Chana Malka was taken aback by his reaction. She gently explained that the man in the photograph was her father, Rabbi Eliezer Geldzahler. Unfortunately, he had passed away after being involved in a bus accident in Israel from which he never recovered.

The attendant's excitement immediately turned to sorrow. His eyes filled with tears as he learned that the man he had been searching for was no longer alive. Chana Malka, deeply curious about this unexpected reaction, asked him how he had known her father and why he had been looking for him for so long. The small attendant began recounting an encounter that had taken place more than two years earlier, one that he clearly remembered as though it had happened yesterday.

"Many people who meet me usually avert their eyes," he explained. "They seem uncomfortable because of my disability. Some don't know where to look, while others simply avoid looking at me altogether. I have become accustomed to the way people react when they see me. I usually do not let it bother me at all. But your father was different. He was the only person who looked me straight in the eye and spoke to me with genuine warmth and respect."

He then recalled the remarkable words Rabbi Geldzahler had spoken to him: "Young man, you are an inspiration. You were born with what others might consider a great handicap, but you refuse to play the role of the victim. You get up every morning, go to work, and earn an honest living. You are a role model for all of us. You teach us that circumstances should not dictate the terms of our existence. I am on my way to New York, where I have a large school. Today, I am going to tell my students all about you, so that they might learn from your example."

The attendant became very emotional and explained Chana Malka that those words had touched him more deeply than Rabbi Geldzahler or anyone could ever have imagined. He was accustomed to people noticing his disability, but rarely did anyone notice his determination, his work ethic, or the effort it took to live a productive life despite his physical limitations. Most people saw what he lacked. Rabbi Geldzahler saw what he possessed.

"Your father made me feel tall," the man continued, his eyes still filled with tears, "if not in size, then in stature. I used to look forward so much to seeing him. I've missed him terribly. Please accept my condolences. He was a truly great man."

For Chana Malka, this was an extraordinary tribute to her father. She had stopped at a gas station to fill up her car, never imagining that the encounter would become an emotional reminder of the profound impression her father had left on someone he had met only briefly. The attendant may have been short in physical height, but he never forgot the man who made him feel tall. That is perhaps the most beautiful expression of the lesson of Yaakov's ladder: we should strive not only to climb toward the heavens ourselves, but also to help others discover that they, too, have the ability to reach great heights.

תורת הצבי על הפטרות

DEEP, PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH

ויברח יעקב שדה ארם ... (הושע יב-יג)

Immediately after receiving the *berachos*, *Yaakov Avinu* was instructed by his father Yitzchok to *"get up and go to Padan"* out of fear of retribution from Esav. **R' Michel Zilber** ***shlita*** *(Rosh Yeshivah Yeshivas Zvhill)* in his *sefer* **B'Yam Derech** notes that *Hoshea HaNavi*, while contrasting the degenerative behavior of *Malchus Yisroel* to that of their forefather Yaakov, recounted the details a bit differently. The *Navi* writes that Yaakov *"RAN to the fields of Aram."* The *Torah* states, "ויצא יעקב"; why did Hoshea change the words?

The *posuk* tells us that Rivka heard what her son Esav was planning to do and quickly pulled Yaakov aside to warn him. She instructed him to "RUN to my brother Lavan." Yaakov was in a quandary. His father said to "Go" while his mother urged him to "Run." How was he to proceed?

Explains R' Zilber, Yitzchok's use of the word "לך" - *"Go"* is similar to the command of *Hashem* to *Avraham Avinu* in *Parshas Lech Lecha* where he was told to simply *"pick up and go."* Although *Yitzchok Avinu* may not have felt the urgency of the matter as his wife did and therefore instructed Yaakov to simply "go" to *Padan Aram*, Rivka understood that if Yaakov did not get to Charan quickly, he may never get there at all. Thus, she told him to "run" quickly. Of course, Yaakov did indeed listen to his father and left, as is stated in the *posuk* "ויצא יעקב"; however, immediately after his departure, Yaakov began to run towards Charan, thereby fulfilling both his father and mother's command together.

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

ושבתי בשלום אל בית אבי
והיה ה' לי לאלקים ... (כח-כא)

Yaakov Avinu awakes from his slumber, the lofty revelations still reverberating in his mind. He promises with conviction that he will erect an altar, offer sacrifices upon it, and tithe his future earnings; all contingent on *Hashem* watching over him and protecting him from the hands of Lavan and Esav. The final condition was the above *posuk*: "ושבתי בשלום אֶל בית אבי". Why was the return to his father's house so critical. Wouldn't it have sufficed had he returned to his own dwelling safe and sound?

The **Ksav Sofer** answers based on what *Chazal* say in *Parshas Noach* on the words "איש צדיק ... בדורותיו". Some explain that Noach was only a *tzaddik* in relation to his own generation but not with regard to Avraham's. Here too, Yaakov pleaded that upon his return he should be regarded as a *tzaddik*, not in comparison to Lavan but "אל בית אבי", even in Yitzchok's eyes.

Perhaps we can offer another *machshava*. There are times that one starts to see *hatzlacha* - prosperity, in business, or even spiritually. They see a modicum of success and wish to set out on their own, charting their own path, veering away from the מסורה of their parents. Yaakov teaches us that the only hope, dream and measure of success is continuing the footsteps of your ancestors. In fact, when *Yosef Hatzaddik* faced his nearly insurmountable *nisayon* with אשת פוטיפר, what gave him the fortitude to withstand temptation, was the sudden appearance of his father's countenance before him. This saved him because Yosef was so closely connected to his father, and had a burning desire to be a link in that *mesorah's* chain to bring *Yaakov Avinu nacha*s. He'd have lost that link by caving to the יצר הרע. Wishing to follow his family's *mesorah* saved him for eternity.

Yaakov Avinu lived this ideal, praying "ושבתי בשלום אל בית אבי", and his own children learned that lesson from him as well. Thus, the archetypical *beracha* is to follow the ways of ישראל סבא! May we all be *zoche* to be sources of *nachas* to our *Zaidas* and *Bubbas*, following in the path they so determinedly toiled to pave for their progeny.

משל למה הדבר דומה

ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ... (כט-ד)

משל: A remarkable story is told about a heartbroken man who came to **R' Yeshaya'le of Keresteir** ***zt"l*** to discuss his *matzav*. Overwhelmed by problems, he felt he was hitting a brick wall. He sadly concluded that ending his life was his only escape. Before acting though, he decided to visit the *Rebbe*, although he expected to be laughed at or scolded.

However, R' Yeshaya'le listened intently, validating his pain and agreeing that taking such an extreme measure was in fact the perfect solution. "However," he explained, "this is a once in a life opportunity and must be done right ..."

"We must plan this well," said R' Yeshaya'le. "Jumping off a bridge is easy, but the winter water is now freezing cold. I do not want you to suffer. Alternatively, jumping off a roof is unfitting for a respectable person like you, as your bones would shatter." He continued vetoing other schemes and methods for similar "caring reasons."

Finally, he stated, that such a serious matter required a calm mind. "We must not 'jump' right into it," he concluded.

He instructed the man to return in two weeks so he could develop a truly respectable plan.

The man left completely different. For the first time, he felt genuinely cared for and deeply understood. Not surprisingly, he abandoned his plan and chose to live. He never returned to "finalize" the plan. A little compassion saved his fragile soul.

נמשל: When *Yaakov Avinu* encountered the shepherds in Charan, he simply called them "my brothers." Most often, a good word to someone - whether you know him or not - can go a long way. Empathy and understanding are powerful tools that can heal a broken heart, lift a heavy burden, and ultimately transform a desperate person back to full radiant life.

וינפש ....

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני
והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ... (לא-מג)

This declaration of Lavan is strange. How could he say that everything that Yaakov had was his, after Yaakov had just explained how everything he had, he had earned by the sweat of his brow. What type of response is this to Yaakov's claim?

The **Chofetz Chaim** ***zt"l*** explains that when someone is the *Baal Habayis*, the host, he does not need to explain his rationale to those who are guests in his house. It doesn't need to make sense. In a similar vein, while we are in *golus*, we are guests in the lands of the other nations. In their eyes, therefore, they don't see any need to explain their actions or to even have a rationale for their actions. This was Lavan's response. You feel it makes sense that all this should be yours just cause you married my daughters and worked hard? I decided it's mine - so it's mine! I don't have any obligation to hear you out.

Rabbosai, we have heard many times recently about how the current political landscape and climate looks bleak for the Jewish people. And then comes the required: But *Hashem* runs the world! *Yotzei zein*! But what does that really mean - "*Hashem* runs the world"? **R' Elya Chaim Swerdloff** ***shlita*** said over in the name of **Maran Rav Elazar Mann Shach** ***zt"l***, that people tend to say this as an excuse not to do anything to improve themselves. After all all this is part of some grand cosmic divine plan. *Hashem* runs the world! My friends, this is not the correct attitude when faced with such world events.

Of course, *Hashem* runs the world. But when *Hashem* shakes up the world, it is not so that we should cluck our tongues and pay lip service to *hashgacha* and continue on life as before. It is for a purpose. And that purpose is, as the **Rambam** says in *Hil. Taanis*, so that we should do *teshuvah*. Let us all find one area at least in our lives where we can improve. Whether in the *middah* of anger or jealousy, whether in learning, whether in *davening*, spend five minutes a day learning *mussar* - whatever it may be. *Hashem* has been sending us messages. Let us answer His call and demonstrate that "*Hashem* runs the world!"